

ringsselskab, mener jeg det er rigtigt at gøre noget ved.

Det, der så altid er spørgsmålet, når man skal ændre loven, fordi man er blevet opmærksom på, at den kan bruges på en måde, som vi ikke ønsker, er, hvor snittet skal gå. Der er jeg lidt optaget af, om livsforsikringselskaber og skadesforsikringselskaber er helt i samme båd. Det har jeg lidt vanskeligt ved at gennemskue, og det er i hvert fald en af de ting, jeg er optaget af.

Hvis man ikke havde disse konstruktioner, som medførte sambeskatning, syntes vi jo, det var godt og fornuftigt, og jeg vil gerne høre ministerens kommentar til, at livsforsikringer og skadesforsikringer skal, om jeg så må sige, behandles helt ens, for det vil de, sådan som jeg læser ministerens lovforslag, blive.

Noget andet er det med den tilbagevirkende kraft. Det er et vanskeligt emne, men jeg vil gerne høre ministeren udtale sig om, hvorvidt han synes, det får tilbagevirkende kraft. Den konservative ordfører har citeret fra bemærkningerne, og jeg synes, det er vanskeligt at komme uden om, at det har tilbagevirkende kraft og vel også på en sådan måde, at de, der hurtigt har kunnet drage fordel af sambeskatningsgevinsten, har scoret kassen, mens de, hvis konstruktion er lidt anderledes, f.eks. hvis det er to forsikringselskaber, ikke har haft den samme fordel som en bank.

Det kommer også til at virke lidt urimeligt, at de, som har været anledningen til, at man vil gribe ind, nå ja, de har fået gevinsten, mens man med en lidt anden konstruktion først får den senere. Så jeg synes, vi må børe lidt mere i, om det kan gøres anderledes. Intentionen er jeg enig i.

Så er der endelig provenuet. Det kan jo altid være rart at have nogle penge til juni måned. Det kan jo ske, man får brug for dem til mange gode, nyttige ting.

Skatteministeren (Olé Stavad):

Også her vil jeg takke for en række konstruktive indlæg med en lidt varieret stemmeføring og med forskellige måder at formulere spørgsmål og synspunkter på.

Der er dog en kritik, jeg ikke mener jeg kan tage imod, og det er kritikken af, at det her forslag kommer for tidligt. Derimod mener jeg, at en kritik af, at det kommer senere end godt er, er en mere berettiget kritik. Så derfor mener jeg, at de, der har ment, at vi nu kom med et eller

andet kissejav og lavede et eller andet her, helt igennem uberettiget kritiserer, at vi har skyndt os for meget.

Jeg vil godt kvittere i forhold til hr. Brixtofte for, kan vi sige, den åbenhed, der var i bemærkningerne. Jeg synes, jeg oplevede en betydelig kontrast i det, hr. Brixtofte sagde, og det, den konservative ordfører, hr. Brian Mikkelsen, sagde.

Hr. Brixtofte sagde, at han godt under udvalgsarbejdet ville diskutere – andre ordførere har på tilsvarende måde været inde på det, bl.a. hr. Flemming Kofod-Svendsen – tilbagevirkende kraft. Det synes jeg er helt fair. Det bør vi selvfølgelig i fællesskab sørge for at analysere ordentligt og grundigt. Jeg mener, at hr. Brian Mikkelsen i sine konklusioner tager grundlæggende fejl, idet hr. Brian Mikkelsen nærmest udlagde det som en tilståelsessag fra min side, og det vil jeg gerne benægte.

Der, hvor jeg mener kæden springer af for hr. Brian Mikkelsen, er, at hr. Brian Mikkelsen ikke ser på, hvad det er for et regelsæt, vi har omkring sambeskatningen. Anmodningen om sambeskatning afleveres først på det tidspunkt, man afleverer sin selvangivelse. Vi kunne faktisk efter min opfattelse, uden at man juridisk set med rette kunne blive kritiseret for tilbagevirkende kraft, have taget 1997 med, således at det kun var årene før 1996, vi holdt ude, for de regnskaber, der vedrører 1997, er endnu ikke afleveret, og det vil sige, at anmodning om sambeskatning heller ikke er afleveret.

Når jeg har valgt og også vil opfordre Folketinget til at holde fast i ikke at udvide med 1997, skyldes det, at virksomhederne har holdt deres generalforsamlinger. Virksomhederne har fået godkendt og offentliggjort deres regnskaber under forudsætning af den lovgivning, vi kender. Og selv om man juridisk kunne argumentere for, at det ikke ville være tilbagevirkende kraft, må vi vel sige, at oplevelsen af, at det var det, ville være så massiv, at det reelt ikke ville være rimeligt. Hvorimod det, vi taler om, og den måde, vi her har indrettet ikrafttrædelsen på med hensyn til sambeskatning, og dermed udnyttet de gamle, ophobede tekniske under-skud, drejer sig om de regnskaber, der afleveres i sommeren 1999, og hvor man holder sine generalforsamlinger i efteråret og vinteren 1999.

Og med hensyn til at kalde det skattelovgivning med tilbagevirkende kraft vil jeg godt sige, at man kan jo kalde alting hvad som helst, men hvis man sammenligner det med, hvordan vi